

ST. HANSFEST - EKEBERG 23. JUNI 1981

St. Hans eller midtsommer er en dag vi nordboere gjerne feirer. Vi er glad i de lange lyse dager og lyse netter. St. Hanskveld her på ballsletta har for mange blitt en tradisjon. Her har partiavdelingene i bydelen laget fest hvert år siden krigen. Det er noen som påstår at Oslo er blitt en storby uten lokalpatriotisme - uten samvirke om lokale aktiviteter. De skulle vært her i kveld for å se at de heldigvis tar feil.

2.

Vi skal ikke bruke denne kvelden til et langt politisk foredrag. Men la meg si noen få ord om nærmiljø og solidaritet. Begge er sentrale punkter i Arbeiderpartiets program.

Her samles vi på tvers av generasjonsgrenser. Vi har grunn til å legge vekt på akkurat dette. Det betyr mye. Vi trenger hverandre. Alle har noe å gi. Å bruke seg selv - og å utløse menneskelige krefter og engasjement, er noe av det som springer sterkest i øynene i et samfunn med høy materiell velstand.

Samhold i nabolaget i familien og på arbeidsplassen er viktig for oss alle. Det er en erfaring vi ikke skal

undervurdere. Vi tilbringer mesteparten av vår tid i de nære omgivelser - i hjem, i arbeid eller skole.

Et nytt uttrykk er blitt skapt: Det sosiale nettverket. Det er fagspråk. Det er vanskelig og vitenskapelig. Der det dreier seg om noe vesentlig. Om vårt behov for hverandre - for fellesskap, nærhet og tilhørighet. Har vi mistet noe på det området? I tilfelle må vi gjøre noe med det. Aktivt.

Det er et varsel til oss alle når barn og unge lider nød midt i vår materielle velstand. Misbruk av alkohol og andre rusgifter er skremmende realiteter for mange.

4.

Vi lever i barnas århundre blir det sagt. Ja, er nå det virkelig så? Barna har aldri hatt så gode materielle kår som nå. Det er riktig. Vi kan alle se det. Men hva er velferd? Hva er frihet?

Barn og ungdom har også fått større frihet. Men har de fått for stor frihet uten ansvar? Vi må ikke forveksle frihet med ansvarsløshet. Friheten blir til liten glede dersom vi ikke skaper et miljø der de unge kan oppleve hva fellesskap med ansvar er. Og det kan bare læres gjennom deltagelse, og medvirkning.

Når eldre som er skrøpelige til bens får hjelp fra sosialetaten til å få gjort innkjøp og ærender, er det

bra. Men det kunne vært enda bedre hvis vi i større grad klarte å organisere det slik at de unge i strøket kunne stille opp. Unge mennesker har sterke bein og krefter å gi hvis de virkelig føler det er bruk for dem. Vi trenger mer fellesskap - ikke mindre. Vi trenger mer solidaritet, omsorg og medansvar.

For de generasjoner som gikk foran oss var kampen fattigdommens for et bedre samfunn - kampen mot fattigdommens fornedrelse det sentrale. De har lært oss betydningen av solidaritet. Uten solidaritet kan vi aldri få et godt samfunn. Vi ser at velstand ikke er nok. Folk som har alle materielle goder kan likevel ha det vanskelig og føle ensomhet. Stat og kommune kan ikke løse alle

mellommenneskelige forhold. Men vi kan planlegge nærmiljøene slik at vi utløser de veldige krefter som ligger i fellesskapet mellom menneskene. De kreftene som ligger i at vi både tar ansvar for hverandre og oss selv.

Vi bor i et av verdens rikeste land. Knapt noe land har maktet å fordele velstanden så jevnt. Arbeiderbevegelsen bygger på solidariteten som den grunnleggende verdi. Solidaritet betyr omsorg for de svake. Det betyr ansvar for hverandre.

Arbeiderpartiet sitter med regjeringsansvaret. Vi kan ikke love i "øst og vest". Vi vet at regningen skal

betales. Men jeg har den tro at folk flest vet hva Arbeiderpartiet står for. De har grunn til å stole på oss. Vi har alltid stått på den svakes side - kjempet for større rettferdighet - for en bedre tilværelse for alle.

Våre politiske motstandere sier at arbeiderbevegelsens oppgave er fullført. Vi ser enda ulikheter og urettferdige forhold som kaller på våre krefter. Vi vil mobilisere for å føre reformarbeidet videre. Likestillingskampen er ikke sluttført. Ansvar for fremtidige generasjoner krever vilje til styring. Da gjelder ikke kreftenes fine spill, men vilje til å vise veien framover.

8.

Men vi må i dag også slåss for de goder vi alt har oppnådd. Vi må fortelle folk den enkle sannhet at hvis vi ikke slår ring om fellesskapet, blir de fleste mennesker fattigere. Det er slike trekk som preger den utfordring vi står overfor. Arbeid for alle. Avspenning, sikkerhet og fred - sosial trygghet - forsvar for velferdssamfunnet. Det er ikke skansen som er muret. Det er noe vi må kjempe for. Det vil kreve mer av oss alle, vilje til innsats - vilje til samhold - vilje til fellesskap. Denne vilje skal Arbeiderpartiet mobilisere.

Vi står foran en knallhard valgkamp. Høyrekreftene i det norske samfunnet satser maksimalt. De øyner muligheten til å skru utviklingen i vårt land tilbake.

I vinter var de sikre på seieren. Men vi har klart å snu den strømmen. Vi har gjort halvparten av jobben. Men det er en drøy jobb som står igjen - og vi har alle vår plass i den kampen. Valgkamp er ikke bare radio og TV, aviser og brosjyrer. Den viktigste valgkampen er den som foregår mellom menneskene i nærmiljøet. Det er den direkte personlige kontakten som får folk til å ta standpunkt - eller å komme seg opp fra sofaen til valglokalet. La oss da alle lytte til Piét Hein:

"Pessimistene er dog de reneste tåper, de tror på det motsatte av hva de håper. Nei, de optimister som livet beror på, er dem som tør håpe på noe de tror på."

Vi har alle ansvar for valgkampen. Og de gode gamle metodene - direkte personlig påvirkning - er også de mest moderne og effektive former for valgkamp. Vi må vise hva vi står for - og kjempe for det!

God fest - og god valgkamp!